

[Starcke.]

først og fremmest maa gælde Jordmonopolet. Den største nulevende Statsmand, Mr. Winston Churchill, har sagt, at Jordmonopolet er ikke det eneste bestaaende Monopol, men det er langt det største, det er et stedsevarende Monopol, og det er Moderen til alle andre Monopoler. Hvis man derfor skal indføre en effektiv Kontrol med Truster, Monopoler og tilsvarende økonomiske Magtkoncentrationer, er det særdeles vigtigt at sigte paa det, der er Kilden til Monopolerne, nemlig Særrettigheder til Naturen og dens Rigdomme og Særrettigheder paa Basis af Toldbeskyttelsen. Det er ad den Vej Monopolerne skabes, og det er kun ad den Vej Monopolerne kan kontrolleres eller, hvad vi ønsker, afskaffes. Kun ad denne Vej kan man i Virkeligheden naa til at realisere det, der er Meningen med Grundlovens Ord i § 80: „Ejendomsretten er ukrænkelig“. Hvis det er som nu, at samtidig med at Ejendomsretten er ukrænkelig, er Skattebevillingsretten ubegrænset, saa er § 80 i Virkeligheden illusorisk, og jeg kan egentlig ikke se, hvad det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen kan ønske sig mere.

Regeringen staar altsaa her over for en lang, fortsat Perlekæde af Fortilfælde, en gammel national Linie i dansk Politik. Man vil kunne sige, at der hersker andre Forhold nu end i Fortiden, det økonomiske Liv er mere differentieret og mere indviklet, og det er rigtigt, men det er dog den samme Jord, og det er dog det samme Folk, og Differentieringen findes inden for disse store, omfattende Rammer.

Frihedsbevægelsen, som den har ytret sig under den tyske Besættelse, mener vi burde sætte sig ædlere og højere Maal end blot Hævn og Udrensning, nemlig det Maal at faa Fædrelandets Jord i Folkets Eje. Det er et værdifuldt Maal, som Frihedsbevægelsen burde samle sine Kræfter om i Fremtiden, fordi det særlig vil være af Interesse for Ungdommen. Ungdommen har en langt større Realinteresse heri end blot i at samle sine Kræfter om at søge at gennemføre 21 Aars Valgretsaldern, som man nu synes at ville spise den af med.

Vi staar altsaa over for dette, at Arbejderne gennem Socialdemokratiet har ytret deres Ønske om en Løsning af Jordspørgsmaalet, at Husmændene har ytret deres Ønske om en Løsning af Jordspørgsmaalet, at Det radikale Venstre klart og kraftigt i deres Program gaar ind for det samme, og at Danmarks Retsforbund gør det samme. Hvordan Regeringspartiet stiller sig, er jeg

ikke ganske klar over. Regeringspartiet skulde som Repræsentant for Landbrugerne have Interesse i Løsningen af Jordspørgsmaalet, men hvis det mere føler sig som Repræsentant for *Jordejerne*, for de egentlige Proprietærinteresser, saa vil det ikke have virkelig Interesse deri. Men jeg henleder altsaa Regeringens Opmærksomhed paa, at der i dette høje Ting synes at være et massivt og forhandlingsvenligt Flertal for Reformen i denne Retning.

Det er givet, at Regeringen har en begrænset politisk Magt, saaledes som Magtfordelingen er i dette høje Ting. Derfor har Regeringserklæringen nødvendigvis maattet være varsom og forsigtig, og man kan maaske ikke vente store og afgørende Fremstød, skønt saadanne baade er ønskelige og nødvendige, men vi mener, at Regeringen i hvert Fald kunde gøre een Ting: skride til Fritagelse af alle Nybygninger for Skat, ikke blot Beboelsesejendomme, men ogsaa Erhvervsjendomme, baade i By og paa Land, og vi kunde tænke os, at dette kombineredes med en tilsvarende Forhøjelse af Grundskylden. Naar Nybygninger fritages for Skat, haandhæver man paa en Maade ikke længere Regelen om Lighed for Loven, for naar de gamle Bygninger beskattes og de nye ikke, kommer der et Ulighedsmoment ind. Derfor kunde vi tænke os, at de gamle Bygningers Beskatning blev omformet, f. Eks. til en Gammelskat.

I Sammenhæng med hele dette Spørgsmaal, som vil være af stor Betydning for at faa Byggeriet i Gang, hvad der er saa vigtigt af Hensyn til den Bolignød, der hersker herhjemme, vil vi gerne henlede den høje Regerings Opmærksomhed paa Toldfrihed for Byggematerialer, idet Toldfrihed for Maling, Tapet, Rør, Søm, Sanitetsvarer, Glas og mangfoldige andre Ting, som bruges i Byggeindustrien, afgjort vil være af Betydning for hurtigere at faa Byggeriet i Gang, naar Materialet kan fremskaffes. Det, der har ligget bag ved Danmarks Toldpolitik, har for en stor Del været Frygten for tysk Konkurrence, og nu da denne Konkurrence maa siges i Øjeblikket at være reduceret til Nulpunktet, kan der ikke være noget til Hinder for at skride til en Afvikling af vor Toldbeskyttelse. Endelig kan det siges, at Indførselstolden jo i Øjeblikket er stærkt reduceret som Følge af selve Indførselens Reduktion, og jeg vil her henlede Regeringens Opmærksomhed paa det udmærkede Forslag til en Toldreform, som Frihandelsklubben for et Par Aar siden fremsatte.

Den store engelske Retslærde og So-